

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Statera Libelli Famosi, Cui Titulus La Morale relachée
fortement soutenue Par Monseigneur L'Archeveque De
Malines**

Fontaine, Jacques

[S.l.], [1692]

Caput Sextum. Expenditur Paragraphus 5. de absolutionis simulatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39034

icis tamquam omni exceptione inajorem. Huic á nobis plus fidei haberi vis, quam totius Christiani orbis voci publicæ, integritatem & zelum Societatis ubique terrarum prædicanti.

CAPUT SEXTUM.

Expenditur Paragraphus 5. de absolutiõnis simulatione.

INcensi opusculi Autor anonymus propositionem hanc; *licitum videtur ex metu mortis absque intentione absolvendi formam pronuntiare super pœnitente indisposito, damnatam esse in hac 29 inter 65 urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi, solitâ suâ confidentiâ affirmarat. Quidquid sit de prioris enuntiationis veritate vel falsitate, cujus discussionem instituta à me defensio non postulat, proscriptam esse negavi, & stolidam anonymi criminationem evidenter redargui in Confutatione Cap. 5. Dominus Prior non patitur hanc Clientis sui cladem: certamen instaurat septem implens paginas inanibus verbis, nulla ratiocinatione nisi tam fatuâ ut nec Theologiæ nec Dialecticæ Tirocinium explevisse videatur.*

An-

Antequam argumentum clienti suo à me oppositum aggrediatur, telum ipse ineluctabile Thesi controversæ intorquet, commuæ omnium iudicium, simulationem hanc ut Sacra-
 Ecitati Sacramentorum maximè injuriam, ex Scholâ iniquitatis, fraudum & mendaciorum Seminariis potius, quàm Christi lycæo emanantem. Ubi enim hîc veritas, ubi sinceritas Christiana?

Respondeo commune iudicium à te allegari, sed nullo probari testimonio, ac proinde tam facilè ab Autore Thesos negandum quàm à te sine ratione, sine autoritate assertum. Quid enim si ipse omnium iudicium à se stare contenderit? Quid si non Sacramenti simulationem, sed dissimulationem negatæ absolutionis vocet, circumstantiâ mortis intentatæ, significationem vocum ita determinante. Nullâne etiam de causâ licitum est veritatem dissimulare? Quid igitur statues de Sacerdotibus, & Religiosis in Missione Hollandicâ statum Sacerdotalem & Religiosum sæculari veste occultantibus? Qua ratione excusabis zelosos tuos Augustini Discipulos, qui plurimos ex Sacro Tribunali, tacitâ verborum quorundam pronuntiatione, & cruce impertitos dimittunt, ita ut miseri pœnitentes nesciant, an siccam tantum crucem, an etiam

absolutionem retulerint ? ea profectò praxis damnosissima est . & alics ad frequentem peccatorum eorundem repetitionem injustè & crudeliter adigens , alios fortè non absolutos exponens aeternæ damnationis periculo .

Sinceritatis adèd à Novatoribus prædicata specimina aliquot dedit R. P. Payen in numero suo ad Arnaldi querelam tertiam responso . Sinceritatem quoque Nco-Augustinianam prodit Catalogus arcanorum nominum , quibus , factiosi ad celanda iniquitatis mysteria in suis litteris uti soliti sunt , Jansenii , Sancyrani , aliorumque illius temporis Rigoristarum , candorem ubique & sinceritatem profitentium exemplo .

Veniamus ad præcipuum quæstionis caput an Thesis condemnata sit in propositione 29 inter 65 . Confixam non esse , probavi in Confutatione pag. 38 & 39 quia propositio damnata permittit Sacramenti simulationem ex metu qualicumque gravi , Thesis tantùm ex metu mortis , qui est gravissimus .

Prætereo quod Thesis simulationem non exprimat neque cujuslibet Sacramenti E. G. ordinis aut baptismi simulationem permittat ex quorum indubiè Sacramentorum simulatione plus incommodi in Ecclesiâ , major animarum pernicies , quàm ex simulatione ab-

absolutionis oriretur. Finge enim Episcopum nescio quo metu compulsam alicui fictè contulisse ordinem Sacerdotii : omnia sic consecrati Sacrificia nullius momenti sunt, omnes absolutiones invalidæ. Gravior etiam & latissimè se diffundens pernicietas manet, si hic in Episcopum assumatur, qui Sacerdotes innumeros profanâ consecratione, & nihil potestatis conferente initiabit. Eadem deduci possunt ex simulatione baptismi : sed hæc missa faciamus solo utar argumento quod in confutatione adhibui, & multo inanium verborum apparatu Adversarius suscipit convellendum.

Hæc propositio, *urgens metus gravis est causa iusta Sacramentorum administrationem simulandi*, cum sit indefinita & dogmatica, æquivalet huic uniuersali : Quilibet *urgens metus gravis est causa iusta Sacramentorum administrationem simulandi*. Ex condemnatione autem uniuersalis affirmatiuæ sequitur eius falsitas, ut suppono ; cavillari enim hic mihi non lubet cum Bajanis, qui propositiones aliquas proscripserunt ut malè sonantes, piarum aurium offensivas, &c. arbitrantur non redargui falsitatis. Verum sequiturne ex falsitate uniuersalis affirmatiuæ plusquàm veritas contradictoriæ sive veritas propositionis negativæ

particularis ? Fateor itaque ex condemnatione propositionis 29 inter 65 rectè deduci veritatem hujus, Non omnis causa gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi. Ecquàmnam autem argumentandi ratione hinc deduxeris, nullum metum quantumvis gravem, & gravissimum, esse causam justam ejusmodi simulationis ? Argumentationis tuæ ineptiam ostendi exemplo gemino non absimili. Proscripta, inquit, est hæc propositio : permissum est aliena surripere in gravi necessitate : inferesne proscriptam esse hanc, permissum est aliena surripere in extremâ necessitate?

Alius à Pontifice prostratus articulus est, possum occidere furem pro' conservatione cujuscumque materiæ gravis, ut est aureus. Sequiturne profligatam esse hanc, possum occidere furem pro conservatione meæ vitæ?

Utrumque hoc exemplum, quod ad rem conficiendam efficacissimum est, & evidens, à me in *Confutatione* objectum, refert adversarius, & solvendum suscipit. Geminum hunc & quidem tam validum arietem cum à Domino Priore non declinari animadverterem, sed adverso præter ejus morem, pectore excipi, laudabam hic saltem viri animos, avidus

us videndi, quomodo vim impactam infringeret.

Dum solutionem quæro, alia non occurrit, quàm his verbis expressa: *Il ne faut pas être usé dans l'art de raisonner, mais seulement avoir un peu de bon sens, pour voir que ces raisonnemens sont tous differens de celui par où l'on a prouvé, que la proposition de Monseigneur est une de celles, que le Pape Innocent XI a condamnées. Non oportet multum esse ratiocinandi peritum, sufficit quantumvis parum, sani judicii, ut quis videat argumentationes illas plurimum discrepare ab ea, quâ probavimus propositionem Illustrissimi esse inter eas, quas Innocentius XI condemnavit. Multum debes Magistris tuis Domine Prior, qui tam expeditam te, argumentum quodlibet dissolvendi rationem edocuerit. Haud opus est molestâ ingenii vexatione, ut apta, & propria solutio excogitetur: in promptu est gladius Alexandri Magni quo nodus quilibet Gordeus quantumque implexus dissecetur. Tantum ad objecta omnia respondendum est confidenter, Non oportet multum esse ratiocinandi peritum, sufficit sani judicii quantumvis parum, ut quis videat argumentum non urgere, non subsistere, patentem esse disparitatem, &c.*

„Nihil (inquis) evidentiùs est, nihil ad

„pro-

„probandum validius, argumento ab univerſa-
 „li ad particulare: juxta Innocentium XI urgens
 „metus gravis non eſt cauſa juſta Sacramen-
 „torum adminiſtrationem ſimulandi. Atqui
 „metus mortis eſt metus urgens gravis; & ſuper
 „pœnitente indiſpoſito pronuntiare formam
 „ſine intentione abſolvendi, eſt Sacramenti
 „adminiſtrationem ſimulare. Ergo juxta In-
 „nocentium XI metus mortis non eſt cau-
 „ſa juſta pronuntiandi ſuper pœnitente indiſ-
 „poſito formam ſine animo abſolvendi.”

Vidisti argumentum quo Syllogiſmum
 hunc eluſi tam clarè, ut vel enormiter ſtu-
 pidum tibi eſſe oporteat Synciput, ſi non
 capias, vel frontem admodum perfrictam,
 ſi, quod in Confutatione protritum ani-
 madvertiſti, tanquam invictum nobis hic
 rursùs oggerere non te pudeat. Reſpondeo
 iterum diſtinguendo majorem: juxta Inno-
 centium XI nullus metus quantumvis gravis,
 & graviffimus, eſt cauſa juſta Sacramen-
 torum adminiſtrationem ſimulandi, nego. A-
 liqua cauſa gravis non eſt juſta, ſive non
 omnis cauſa gravis eſt juſta Sacramentorum
 adminiſtrationem ſimulandi, concedo ma-
 jorem. Tranſeat minor. Nulla eſt conſe-
 quentia, ut patet; quia medium non di-
 ſtribuitur: ex uno particulari non rectè in-
 fer-

fertur aliud particulare. Paucis : infertur in conclusione quod in antecedente non continetur.

Idem respondere omnes debent ad Syllogismum hunc, quem supra indicavi planè similem. Juxtà Innocentium XI necessitas gravis non sufficit ut quis aliena bona surripiat. Atqui necessitas extrema est gravis. Ergo juxta Innocentium XI necessitas extrema ad bona aliena surripienda non sufficit. Similiter juxta Innocent. XI conservatio materiæ gravis non est causa justa alterum occidendi atqui vita est materia gravis. Ergo conservatio vitæ juxta Innoc. XI non est causa justa, alterum occidendi. Suppono agi de injusto invasore. Uti igitur in utraque argumentatione posteriore, major distinguenda est, sic ut aliqua necessitas gravis, alicujus materiæ gravis conservatio, non sufficiat: ex quo non nisi stultè deduci potest utraque conclusio medio non distributo, ita & in tua, Domine Prior, argumentatione eandem ob causam prorsus fatuâ, majorem distinxisti, & concessisti minore, negavi meritò consequentiam.

Ad illud quod ais, teste Augustino, & Ambrosio, repugnare legi Divinæ talem vitæ defensionem quæ sit occisio injustè invadentis, paucos tibi consentientes invenies, atque

atque ipsos S. Augustini filios passim aliter Parentis sui verba accipientes cum Angelico Aquinate, fidelissimo Augustini interprete, tutissimorum & inconcussorum Dogmatum Autore. Verum, ut rectè observas, quidquid sit de sententiâ communi asserente occisionem in casu esse licitam, certum est eam ab Ecclesiâ, aut Apostolica Sede nusquam esse explicitè, aut implicitè definitam.

Præteriri hic à me non potest palmaris calumnia, quâ Patrem Leonardum Lessium ais asseruisse quod privato liceat occidere hominem propter furtum unius aurei. Nullam Lessii paginam citas, nullum caput, nullum Tractatum, vel librum, ne criminationis tuæ falsitas innotescat. Locus, ex quo Propositionis illius à Pseudo-Augustini Discipulis accusari solet Lessius, est l. 2. de jure & justitia cap. 9. dub. II. Ecce autem verba Lessii ibid. n. 68. *Est valdè iniquum ut propomo, vel etiam uno aureo servando, alicui vita auferatur.* Potestne aliquis disertius propositioni damnatæ contradicere? Non contradicit tantum asserendo, in casu esse illicitam occisionem, vel etiam injustam, sed cum emphasi, valde injustam.

His prætermisissis involant adversarii in verba Lessii sequentia: *Si tamen tibi verteretur*

pro-

probro, nisi rem furi extorqueas, posses conari,
 & si opus esset etiam occidere juxta Sotum; tunc
 enim non tam rei, quam honoris esset defensio.
 Idemne vobis est asserere si opus esset, oc-
 cidere posses juxta Sotum; & absolute asse-
 rere licitam tunc fore occisionem? In priori
 indicatur merè quid Sotus sentiat. An referre
 sententiam alienam præsertim privati alicujus
 & Neoterici quem tibi nusquam Magistrum
 delegeris, est adstruere propriam? Si tuum
 Domine Prior, sensum sic retulero: Licet
 omnem Jansenii Doctrinam tueri tanquam
 veram, & Catholicam juxta Dominum G.
 Pseudo-Priorem Sancti Martini, quia nihil
 tradit Jansenius quod S. Augustino non con-
 sentiat; quis me propterea Jansenismum pro-
 fiteri contenderit, alienæ Doctrinæ exposi-
 tionem cum sententiis meis imperitissime
 confundens? Quamvis nec sententia Soti ea-
 dem prorsus sit, cum proscripta, ut liquet
 verba consideranti.

Propositionem Thesios non contineri in
 vigesima nona ab Innocentio XI proscripta
 demonstraveram in confutatione, uti & in
 præsentî capite, tam perspicuè, ut nemo
 mentis compos non videat criminationis va-
 nitatem. Pergit nihilominus e mentitus Prior
 oculos sibi occludere, ne meridianam lu-
 cem

cem percipiat , quin & licet ad argumenta à me proposita sibi objiciens ne verbum quidem in sua Sophisticâ cavillatoriâ reperiat , quo solutionem tentet , vociferari tamen non desinit , Thesim clarissimè in propositione 29 esse condemnatam. Et ne sibi soli fidem arrogare videatur , omnium hominum oculos appellat. Sic ut quis inter Jansenianos scriptoris acuti nomen obtineat , & Prioris dignitate tanquam eruditionis pramio doneatur , tantum debet quavis fortiter pro libitu , & citrà probationem ullam asserere , jactare in densissimis tenebris claritatem , rationes oppositas aliter non solvere , quàm asserendo esse falsas ; ubi quis assertionis insolentiam miratur , tantum altissimo tono , eruditorum , & piorum omnium consensus appellandus est , nullius sententia proferenda.

Reprehendi Anonymi temeritatem quod non fuisset veritus dicere Doctrinam Thesios evidentius contineri in propositione 25 condemnatâ , quàm propositiones 5 reperiantur in Jansenio. Ægrè habet D. Priorem hæc reprehensio : nec dubitat me mulctare multo gravius , velut ex tripode desiniens eos , qui anathema nolunt dicere propositionibus in sensu Jansenii , non posse hæresios insimulari , *Nisi per furorem , aut potius rabiem*

biem Jesuiticam, quæ fundari non potest, nisi in heresi, quin & in idololatriâ, quæ submissionem solis divinis oraculis debitam, exhiberi jubeat definitioni merè humane, & naturali.

Ubi Innocentius XI Decretum edit adversus 65 propositiones morales, Augustini discipuli cum suo nuper defuncto Episcopo Castoriensi exclamant, OS DOMINI LOCUTUM EST: ubi verò constitutionem maximè solennem promulgant Romani Pontifices Urbanus VIII. Innoc. X. Alexander VII. contra doctrinam libri cui titulus *Augustinus Cornelii Jansenii, os hominum inquit non Domini locutum est.* Ea est singularis scilicet à Deo Novi-Augustini discipulis concessa prærogativa, ut constitutiones Pontificias pro arbitrio suo modò ad divinorum oraculorum dignitatem evehant, modò inter humanas & merè naturales definitiones ablegent.

Quid igitur statues, Domine Prior, de Alexandro VII, qui hæreticas haberi jubet propositiones eo sensu, quo in Janseniano volumine propugnantur, & consequenter hæreticos haberi, qui eundem sensum pervicaciter tueri perrexerint? Nec simplici fidei hujus professione contentus est Alexander VII, sed eam jurejurando vult confirmari. Quid statues de Clemente IX qui formulari quoad

H omnes

omnes apices subscribi curavit, non antè in communionem recipiens quosdam Episcopos in Gallia refractarios, quàm exactam etiam hic obedientiam præstitissent? An etiam hos Romanos Pontifices furoris, hæresios, idolatriæ condemnabis? An iterum respondebis, ut respondes pag. 26. consequentiam esse nimis duram? Cur autem nimis dura sit, si legitima? Retractandum itaque tibi est impium, & Schismaticum antecedens, si à consequentia abhorrueris.

Puerile argumentum est, & inscitiam tuam prodens non vulgarem, quo probes non esse evidens, quòd propositiones 5 in Jansenio contineantur. Jesuitæ, inquis, exigunt fidem divinam, ut credatur quòd propositiones in Jansenii Augustino sint; ergo fatentibus Jesuitis, non sunt ibi perspicuè.

Quinam Jesuitæ requirunt fidem divinam? An ii qui censent non posse fidem versari circà ea quæ visu percipiuntur? An verò illi, ut sunt Jesuitarum hic plerique, qui ejusmodi evidentiam consistere in eodem intellectu admittunt cum fide strictè dictà, & supernaturali? Quid igitur ex posteriorum sententia contra facti illius evidentiam exculpas?

Non etiam exigunt Jesuitæ, non exigunt Eminentissimi Cardinales, non Romani Pontifices

tifices

ifices fidem circa factum, quod voces illæ
sint in libro Jansenii; sed quod sententiæ il-
lius libri sint hæreticæ, quod propositiones,
quas in famoso volumine oculis ipsi nostris
intuemur, sensum ibi faciant hæreticum,
quem præ se ferunt propositiones constitu-
tione Pontificia comprehensæ. Hæreses au-
tem, quæ propositionibus, & libro Jansenii
continentur, non percipiuntur oculis, nec
nisi revelatione divinâ, quam nobis Pontifi-
cia definitio citra erroris periculum declarat,
à nobis deteguntur.

Quæ cum ita sint, meritò hoc caput con-
cludo dicendo quod à me satis luculentè pro-
batum est, te criminationem instaurasse ut
ineptum Dialecticæ Tironem, profecurum
esse ut infamen calumniatorem, terminasse
ut notorium Jansenistam.

C A P U T V I I .

Expenditur Paragraphus 6 de Com- munionem sacrilegâ.

Obsoletæ illius Thesios à quadraginta
tribus annis defenſe propositio erat
hæc: *Impletur præceptum Christi sicut Baptismo,
ita & Communionem sacrilegâ, affinis ut patet,*